

Ecoul

Director: **CONST. I. ȘTEFĂNESCU**
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bulevardul Regina Maria No. 15.
Telefon 678
ARAD
ABONAMENTE

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni. Pentru bănci, cafenele, industrii toate instituțiile particulare și administrațiile publice lei 1500 anual.

Dela o zi — la alta

Acuzații la adresa Italiei

Londra, 11 (Rador). — Lordul sforțările pentru aplicarea cât de curând a interdicției trimeterei de voluntari. Moscova, după terminarea întrevedei dintre Litvinov și Holsti, ministrul de externe al Finlandei a dat un comunicat în care se arată că acordurile existente permit dezvoltarea și înmărirea relațiilor amicale care există între cele două țări.

Pacea Americii este amenințată?

Buenos-Aires, 11 (Rador). — Ziarul "La Prensa" comentează informațiile scrise în unele ziare care au anunțat încheierea unui acord între Germania și Ecuador, privitor la cedarea către unuia din port pe coasta Oceanului Pacific în apropiere de capul San Lorenzo.

Noua dispozițiuni ale ministerului de finanțe

București, 11. — Ministerul de Finanțe a comunicat că toți contribuabilii la legea pentru protecția muncii naționale nu și pot plăti dările decât numai în numerar.

Cutremure de pământ în Algeria

Paris, 11. — Se anunță din Constantina (Algeria), că în regiunea Guelma s'au produs violente cutremure de pământ. Numeroase case indigene au fost distruse.

Majorarea tarifelor C.F.R. va intra în vigoare la 1 Aprilie

București, 11. — Delegația economică a guvernului s'a întrunit azi la ministerul industriei și comerțului sub președinția dlui Gh. Tărescu, președintele consiliului de administrație și în prezența dlor Richard Masovici, dr. Ion Costinescu, dr. Iuliu Pop, Cancicov și Negură, cum și a dlui inginer Macovei director general al căilor ferate. În această ședință, delegația economică a ratificat majorarea taxelor de transport pe C. F. R. și s'a ocupat de destinația ce se va da plusului de încasări.

Colonelul Lindbergh a plecat spre Tunis

Palerma, 11 (Rador). — Colonelul Lindbergh și-a luat sborul azi dimineață spre Tunis însoțit fiind de doamna sa.

NOTE ZILNICE

Moțiunea adoptată de adunarea generală a baroului Ilfov, prin care se cere naționalizarea barourilor din țară, a prilejuit o nouă avalanșă de comentarii și atacuri, conduse, pe de o parte, tocmai de acei ce-ar trebui să fie printre primii animatori ai acestei mișcări, — absenți, însă, datorită unui condamnabil indiferentism față de tot ce ar putea fi folositor românismului, sau din pricina con-

Poate fi profanată memoria lui Mihail Eminescu și a lui Iosif Vulcan?

Cetim în „Noua Gazetă de Vest”, din Oradea, că d. M. Samarineanu, directorul revistei „Familia” din Oradea, a hotărât comemorarea a șaptezeci și unu de ani dela apariția celei dintâi poezii a lui Eminescu, în revista „Familia” a lui Iosif Vulcan.

Orice Român nu poate fi decât profund mișcat de omagiile postume ce se aduc neîntrecutului brad al neamului.

„Cu o condiție însă. Aceste cinstiri închinat lui Eminescu și revistei „Familia” a lui Iosif Vulcan, să nu fie exploatare — în folosul lor — de oameni abuzivi, cari vor să facă dintr-o sărbătorire a poetului o trambulină spre o nouă parvenire.

Este cazul dela Oradea, unde d. M. Samarineanu încearcă să lege la remorca reputației sale, amenințată de naufragiu, întreaga intelectualitate românească, cu excepția profesorilor de limba și literatura română.

Pentru lămurirea marelui public, care trebuie să fie edificat cu privire la calitatea prețioșilor scriitori și antreprenori de cultură românească, precizăm cele ce urmează:

1. Nu se știe care-i pregătirea intelectuală a d-lui M. G. Samarineanu; câte clase primare și secundare are?
 2. Nu putem ghici dacă posedă ori nu vre-o diplomă și dacă da, la ce meserie îl îndreptățește?
 3. Nu putem constata ce aport are până azi, pentru întregirea țării și consolidarea ei, și dacă este ori nu calificat a se erija în conducător și îndrumător al vieții publice, culturale și naționale?
 4. Nu se poate dovedi care-i sunt calitățile sufletești pentru rolul ce vrea să-și asume?
 5. Nu se poate descifra ideologia revistei „Familia” ce conduce azi și nici stabili vre-o legătură de ordin moral și ideal între aceasta și vechea revistă: „Familia” a lui Iosif Vulcan?
- „Și iarăși, cu drept cuvânt, ne întrebăm, dacă este ori nu adevărat;
- a) că: d. M. G. Samarineanu este prietenul jidaniilor — care ne defaimă țara și neamul — petrecând zi și noapte în clubul lor, cot la cot cu ei;

b) că este pensionarul (burșierul) clubului ziaristilor jidani și jidoviți din Oradea — ale căror sentimente și fapte antipatriotice se cunosc — primind dela aceștia un stipendiu în fiecare lună, în afară de alte avantajii ce are;

c) că revista-i „Familia” de azi este afișată cu reclamă luminioasă la clubul ziaristilor jidani;

d) că trăește din antrepriza căminului de ucenici din Oradea, cu întreaga-i familie, gratuit, plus leafă, deși conform legii n'are nici un drept de a se instala acolo ca director;

e) că încasează zeci de mii de lei, cu revista sa „Familia” de azi, dela primăria Oradea, dela prefectură, dela diverse ministere și alte instituții.

Și-atunci, ne întrebăm:

Cu ce drept se permite ca Eminescu, genialul interpret al celei mai curate simțiri românești, nu numai în scrierile sale politice — catehism al naționalismului nostru — ci chiar în pozițiile sale, să fie sărbătorit prin inițiativa unui om stipendiat de jidovi, de un om lipsit de cultură, de talent, lipsit chiar și de cunoașterea regulilor gramaticale.

Eminescu sărbătorit de un impostor?

Întrecut este d. Samarineanu pe linia concepției de viață a lui Eminescu — precursor al acolera care se sbat azi să curețe țara de streinii profitori — când el trăește din expediente și primește o pensie viageră jidănească și când petrece cot la cot, zi și noapte, cu acei care ne batjocoresc neamul și amenință viața statului?

Noi, subsemnații, ne facem datoria de buni români, de a fi desvăluit aceste adevăruri, protestând totodată față de încercarea d-lui Samarineanu de a lua numele lui Eminescu și Iosif Vulcan în deșert, pângărindu-le memoria.

Deci nici un amestec de-al samarinienilor, la orice comemorare a lui Eminescu și Vulcan, fiindcă la această profanare a memoriei acestora vom răspunde prompt, așa cum ni-o dictează conștiința și demnitatea noastră națională.
Oradea, la 5 Februarie 1937.

Prof. Iosif Sălăgean, președ. Asoc. prof. sec. secția Oradea, prof. Aurel Popo, dir. propr. al gazetei „Făclia” din Oradea, prof. Augustin Cosma, prof. D. Rădulescu, prof. I. Cotruș, prof. C. Moga, prof. N. Irimie, prof. A. Jăranu, avoc. dr. Paul Giurca, prof. T. Văjdea, prof. I. Crișan, prof. dr. Victor Felea, prof. N. Pop, prof. Sabiu Anca, prof. Rusu Victor, prof. Andrei Popa, prof. I. Buta, N. Banciu, dir. școl. pens. Nic. Firu, avocat dr. D. Mangra, dr. Victor German, medic radiolog. dr. Ionel Moldovan, avoc. Aurel Berea, avoc. st. prof. Liviu Patachi, prof. Anhidim Șioldea, prof. N. Făt, prof. dr. D. Popov, dr. Salvator Iacob, avoc. M. Angelescu, ad. G. Timiș, dr. Ștefan Venter, notar public reg. I. Gocan.

Nimic nou pe frontul Madridului

Salamanca, 11. (Rador). — Marele cartier general naționalist anunță că pe frontul Madridului nu s'a petrecut nici un fapt nou în cursul zilei de Mercuri.

S'a dat totuși un mic atac al guvernamentalilor lângă Alcalá-Real și unul la Puente. Ambele au fost respinse.

U. R. S. S. sprijină fățiș pe comuniștii spanioli

Londra, 11 (Rador). — „Daily-Mail” anunță că guvernul sovietic a acordat guvernamentalilor spanioli un credit de 5 700.000 franci pe piața Parisului, pentru cumpărarea de arme.

Presă engleză aduce acuzații grave Italiei și Germaniei

Londra, 11. (Rador). — Ziarele critice tot cu crescândă severitate atitudinea Portugaliei în fața comitetului de neinterventie.

„Times” își exprimă credința că unele trupe caută numai să câștige timp în speranța că până la terminarea discuțiilor contra forței armelor vor pune capăt războiului în folosul lor.

Reprezentanții Angliei și ai Franței au atras atenția asupra gravității pe care o prezintă obstrucția făcută Portugaliei, care se opune controlului terestru. Ziarele lasă să se înțeleagă că Berlinul și Roma nu ar desaproba obstrucția Portugaliei.

lui, tot ce era conceput în binele românismului.

Așadar, senilul Gyrfas vrea să vorbească iar. Oare ce noi inadvertențe îi fac mâncărici la limbă și-i tulbură liniștea ce i-o dorim absolută?!

„Să ia, însă, aminte — până nu-l vor cuprinde regretele — că există o limită și a neasemuitei noastre toleranțe de care a abuzat prea mult.

O veste care va bucura pe toți

cei ce simt și gândesc românește și aceia a reparației ziarului „Calendarul”, condus de d. profesor Nichifor Crainic. Reparația „Calendarul”-ui a fost autorizată de ministerul de interne, astfel că peste câteva săptămâni ziarul va fi editat.

Urăm confratelui nostru bun început și sperăm că cei trei ani de suspendare i-au lăsat neschimbate conduita și curajul.

Pavel Alexandrescu

„ECOUL” LITERAR-ARTISTIC

Ingrijit de FLORICA CIURA

EU...

Ochii mei au rasarit din fantani ca si cantecul zorilor Sunt de culoarea tristeților, când nopțile se lasă grele.

Obrajii mei blânzi sunt zamisliti din murmurul apelor - Când ultimul cântec de lebada-i o rugăciune.

Flăcările anilor mei ard mereu în mine, Biserici, unde ingerii duc potire de cuminecare.

Florica Ciura

Cugetări

Dacă n'ar exista un om care să iubească, s'ar stinge soarele!

Victor Hugo

A nu fi de folos nimănui, e a fi mort.

Goethe

Nici bala nici cuvântarea nu sunt folositoare când nu curdă.

Aristotel

Soarelui adesea îi fac umbră nourii și judecării patimele.

Plutarh

Cea mai săracă zi a noastră este ziua în care n'am răs de loc.

Chamfort

Răul pe care-l facem, nu ne atrage atâtea persecuții și atâtea ură, cât calitățile noastre bune.

La Rochefoucauld

Dușmanul doborât se mai poate ridica, pe când cel împăcat e biruit deabinelea.

Schiller

Cine este erou? Acel care știe să facă din dușman, prieten.

J. J. Rousseau

Este mai bine să-și arate cineva cumînțenia prin ceace nu spune, decât prin ceace spune. Una dovedește prudență, cealaltă vanitate.

Schopenhauer

Nici o purpură nu este mai nobilă și nici o domnie nu este mai plină de putere decât a noastră, a educatorilor. Noi îndrumăm sufletul poporului, dintr'un veac în altul; a noastră este datoria de a veghea asupra învățăturii și gândurilor lui.

Gustav Freytag

Neghiobla și ignoranța se așează drept în față, ca să le vadă lumea; inteligența se așează mai la dos, ca să vadă ea lumea.

Carmen Sylva

Stagiunea Teatrului Românesc Permanent al Bradului

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ Vineri 12 Februarie 1937 ora 8'30 seara precis (în abonament) se va reprezenta:

CONSTRUCTORUL SOLNESS Dramă în trei acte de HENRIC IBSEN Dir. de scenă d. Stefan Braborescu.

EXCURSIA

(Urmare din n rul trecut)

De aici, din poenița așezată pe o creastă destul de ridicată față de celelalte înălțimi, ochiul se putea desfăța în voe pe verdele dealurilor învecinate. Doar spre dreapta privești era mai tristă: Locul pădurei tăiate, trădat prin scheletele trunchiurilor și buturugilor rămase, cărora putreziciunea le dăduse o culoare albă-cenușie, îți amintea de marea lipsă de prevedere dela noi, când se dăduse voe ca pădurile să se poată tăia și cruzimea cu care au fost defrișate. Așezați pe iarba verde a poeniței, ne astâmpărâram mai întâi foamea și setea, apoi cu capetele rezemate de rașițe - pernele campaniei - adormim sdravăn. Când furăm deșteptați de cel care păzea, insera, - și cu genele încă inpăjenite de somn fiecare își vede de lucru: Luțu și Mircea desfăceau cortul și curățau locul unde aveau să-l întindă; Nelu și Victor cărau lemne pentru foc, Honoriu a d un a pietre pentru cuptor, Tibi și cu mine tăiam pari și țaruși, iar Chibi era plecat mai bine de o oră după niște făină pentru mămăligă. Când isprăvirăm lucrul și când dinaintea cortului întins, focul își conțopea dala de fum cu inserarea, ne așezăram istoviți de febră și oboseală. Intr'un târziu veni și Chibi, năpădim asupra-i: - Unde ai stat două ceasuri? - Să mănânc pe lună din cauza ta? - Stați puțin, zice el rugător. - Așa?... - Ei spune unde ai fost?! - De ce taci? - Ha? - Păi dacă nu mă lăsați să vorbesc... - Poftim! Și Victor își completează invitația printr'un gest de nabab care toarnă cuiva o porție de diamante. - Am fost la casa de lângă noi, dar omul era sărac, n'avea ce să vândă. Intrebându-l unde puteam găsi făină, mi-a spus că la vecinul său și-am mers vreo patru km., până la acesta. Poate m'aș fi întors și mai târziu dacă nu întâlneam o căruță... - Înșfârșit tăcem. Rugăm pe țaranul din vale să ne aducă un scaun ori o laviță ca să putem mânca în voie. El ne aduse însă o buturugă lată, rotundă și joasă, declarându-ne vesel și încurcat: „Iată domnișorilor scaunele dela munte.”

Punem ceanul la foc. Honoriu care se tot lăuda cu istețimea lui în tainele culinare, își ia asupra-i grija mămăligii. - S'o faci bună, încât să se topească în gură, cu brânză cu tot, incheie Melu. - Binec... Dar când mușcărăm din ea era atât de vârtoasă, încât auzei izbucniri de glasuri indignate. - Ce-i asta? - Stâncă-i? - Ar trebui s'o mănânci toată... Honoriu, Victor și cu mine punem stăpânire pe buturugă, iar ceilalți se'npart în alte două grupe. Se mănâncă mămăligă - „cremene” - cu brânză. Scot din rașița unul din burtuții cu brânză cumpărați din Cluj, și-l oscilez în tact ușor pe la nasul comensinilor: - Să-l atacăm: - Inșă atacul fu așa de violent, încât după două minute vântul putea sufla pe toată suprafața bu-

turugii fără să întâlnească vre-un obstacol. Mă uit lung la ei, scot și pe cel de-al doilea burduf zicând de asă dată: - Să ne ospătăm. Cei doi învățați însă cu atacuri fulgerătoare îl svântă și pe aceasta imediat. - Cu ăștia la masă rămân flămând, mă gândesc amărât și-l rog pe Victor să aducă niște brânză dela masa vecină, unde acesta infige lingura în brânză parcă ar fi infipt un cuțit în dopul unei sticle și cu o singură mișcare scoate mai mult de jumătate din provizia celorlalți. - Nu-i prea puțin? întreabă cu ironie Mircea. - Idiotul dracului! (sbeară Dragomir cu gura plină) mai pune înapoi că... că... Nu puturăm afla ce destin fatal hotărâse lui Victor, căci se inecă într'un cocoloș făinos de mămăligă. După ce mântuirăm și brânza adusă de Victor și după ce ne simțirăm împăcați, cu stomacul care ne cicălise grozav înainte de masa princiară, ne lungim gânditori împărțindu-ne observațiile de peste zi. - Băgați de seamă, zice Luțu, că la oamenii aceștia distanța e ceva foarte relativ. - Păi dacă m'o dus cel puțin 4 km. până la vecinul său... - Și mai observați că ei stau de obicei înclinați ca pentru a urca, adăugă Mircea. Conformția piciorului trebuie să fie astfel. In stanga mea îl am pe Dragomir care la acest schimb de observații le aruncă explicită: „Doamne, ce proști sunt... Cu ce se indeletnicesc ei!...” - după care se pune să cânte o melopee răgănată, formată din două vocale specifice românului și popoarelor orientale, pe care o sfârșește cu: „Ce bine ar fi”. Apoi după o cumpănire de câteva minute ne întreabă iscoditor: - Ce-ar fi dacă am face niște cafele turcești. - E o idee. - Da! ideile mele... - ...sunt totdeauna geniale, știu. Asta voi ai să spui. - Chiar așa. Înșfârșit s'a hotărât: facem cafele. Honoriu cere lui Victor o țigaretă. - Nu mai am decât vreo câteva; și apoi eu cu ce rămân? - căți-am cam dat. E drept, de câteva zile nu mai fumăm decât dela luga. Honoriu

insă se infurie: - Mie? - Tie! - Mi-ai dat tu vre-o țigară? - Auzi colo! - Măgarule... Cearta poate ar fi degenerată dacă nu interveneau ceilalți. - La culcare. - Și cafelele? - Le fac cei cari sunt de pază. - Și cine stă de pază? - Tibi și Luțu. - Hâm!! - Hâm, nehâm, în cort! Ne îngrămădirăm sub con Honoriu care intră cel din urmă caută să-și facă loc între Dragomir și Chiby, dar aceștia îl rostogolesc afară cu o lovitură de picior. Necăjiți ca din cauza lui nu putem azi pregătirile cafelelor și astâmpărăm repede. Dragomir și bucneste încântat: - Tiii! ideia mea: Niște cafele, niște cafele... Și pe urmă scoțând capul pe sub pânză: - Nu-s gata? - Nici apa nu s'a încălzit încă. - Zău?! Cum se poate? - Băgă capul boule că scoți țigară. Înșfârșit ne mai liniștin Dragomir însă nu! Răde, stă întins pe spate, bate din picioare se întoarce apoi când pe o parte când pe alta, ne ghionteste și făg o îndrăcită galăgie. Când aud că cei de afară sorb „ca să gust” isbucnește ca un vulcan! - Cafelele! Cafelele!! Cafelele!!! - Să știi, - s'aude vocea lui Chibi, - că tu ai să bei cel din urmă. - Cum? Cum?... ideia mea. - Bea-ți ideea! Fu rândul nostru să răden însă cel în chestie făcu atât scadal, că tot lui trebuirăm să-i dăm primul să bea. Băurăm fiecare câte două ceșcuțe, dar lui Dragomir nu-i ajuns. Numai atât? - Dacă mai dorești, am să te comand dela cea mai apropiată cafenea! Adormim. La două sunt deșteptat să fac de pază cu Victor. Afară e rece căci boabe de apă se prelung din geana întunecoasă a cerului. Printre norii gri ca au invadat cu o iuțe-lă de ne descris, se vede ici și colo că un petec de cer instelat. Când când câte o stea clipește ca speranță pierdută. O nostalgie nețărnută în pare totul; dacă sufletul meu se destramă, se topește, se pierde în fața atator măreții. În fața acestor abis al văduhului gânduri de basme mă inconjoară; parfumul brazilor plini de seva sălbatică amărue a mugurului abia încoșat, te face să te legeni pe talzurile sentimentelor abia percepute și ca un vis rostești gânduri chinuitoare fără să știi pentru cine și cui le spui. Cornel Iorgulescu (Sfârșit)

Jucați cu încredere la Loteria de Stat Colectura oficială Sediul Central Cluj, Strada Regina Maria 46. Sucursala Arad: Ion Olariu, Strada Brătianu No. 3.

TEATRUL COMUNAL, ARAD Joi, 11 Februarie Un singur recital de dans Harald Kreuzberg Bilete la casa teatrului.

Glasiul autorizat al cifrelor

Tragedia minorităților din Ungaria
O replică documentată și la timp adresată revizionismului la care nu vrea cu nici un chip să renunțe maghiarimea de pretutindeni

Pe toate căile, Ungurii nu mai conțeneșcu acuzația neroadă la adresa noastră, prezentându-ne strădăniții într-o lumină foarte nefavorabilă

garia, au suferit și ei o pierdere de 29 742 suflete.

Recunoașteri oficiale

Celelalte minorități naționale ale Ungariei - mai reduse ca număr - deasemenea au înregistrat pierderi considerabile, lucru ce reiese chiar din statisticele oficiale ale țării vecine.

In câteva decenii, minoritățile din actuale Ungarie - în număr de peste un milion de suflete - vor fi contopite, în mod definitiv, în maghiarism. Despre felul cum înțeleg ungurii aplicarea regimului de protecție minoritară, ne putem lămuri, citând părerea fostului președinte al academiei maghiare, care spunea în „Pester Lloyd“ (13.XI.1931): „protecția internațională a minorităților e o utopie, în schimb, Ungaria trebuie să pretindă ca state obligate în sensul tratatelor de pace, să recunoască și să respecte drepturile minorităților și să se conforme stipulațiilor semnate“.

Dintr'o asemenea concepție îngustă de șovinism, rezultă că Ungaria pretinde în mod categoric respectarea regimului minoritar de către România, Cehoslovacia și Jugoslavia, dar față de minoritățile acestora din actuala Ungarie și față de germanii minoritari, îl consideră drept o utopie, nevoind să l admită sub nici un motiv. Se vede, apoi, că șovinismul maghiar ignorează faptul, că și Ungaria a consimțit la angajamente de protecție minoritară, prin semnarea tratatului dela Trianon.

Reeditarea vechilor sisteme

Viața tragică a minorităților din Ungaria actuală e unul dintre cele mai triste capitole minoritare din centrul Europei, e o continuare sau un epilog al calvarului îndurat de naționalitățile eliberate de sub ju-

gul fostei monarhii, monstrul distrugător de neamuri străine în bazinul Dunării. Și totuși, Ungaria mai are îndrăsneala să ceară o revizuire a tratatelor de pace - justificând acest lucru prin remediarea situației minorităților din statele succesoriale - ca în loc de un milion de minoritari să ajungă din nou stăpână pe o majoritate de 14 milioane de străini (români, cehi, slovaci, sârbi, croați, sloveni, etc.) - cari astăzi trăiesc liberi în statele lor naționale, ca, apoi, și aceștia să dispară și să moară în brațele unui maghiarism tiranic și cutropitor.

Problema minorităților naționale și principiul de autodeterminare, chiar și fără argumentele unei drepți istorice ce li s'a făcut statelor succesoriale, vor exclude pentru totdeauna teza falsă a revizionismului maghiar.

Mănăstirile vor avea noi terenuri

BUCUREȘTI, 11. -- Ministerul agriculturii și domeniilor, a trimis consiliului legislativ pentru a-și da avizul, un proiect de lege prin care se prevede înzestrarea unor mănăstiri din țară, cu 17.000 ha. alte terenuri. Se exclud pădurile înzestrate cu fabrici de cherestee, căi ferate particulare sau în exploatare, precum și terenurile efectate pepinierei și reședințelor de Ocol Silvic.

Frământări politice în Egipt

Paris, 11 (Rador). -- „La Republicue“ anunță că naționaliștii din Egipt ar complota pentru răsturnarea actualului președinte de consiliu.

Ziarul slăruie asupra gravității excepționale pe care ar putea-o lua o asemenea întorsătură în cazul când mișcarea ar fiejutilă de tendințele generale pan arabe cari se manifestă în Africa de nord.

ULTIMA ORĂ

Jugoslavia respinge acuzația că face o politică germanofilă

Belgrad, 11. (Rador). -- Agenția „Avala“ transmite: Ziarele de azi dimineață reproduc principalele pasagii din discursul ținut de d. prof. N. Iorga la Senat, subliniind afirmațiunile privitoare la Jugoslavia.

Ziarul „Politika“ publică o notă prin care, comentând declarațiile acestea, scrie că este o eroare să se spună că Jugoslavia ar face o politică germanofilă.

Ziarul amintește recentele declarații ale primministrului jugoslav d. Milan Stojadinovici în care dsa a spus: „Nu fac nici politica germanofilă, nici politica francofilă, nici politica italoofilă, ci urmez o politică jugoslavofilă. Credem în credincioșii noștri aliați și ei trebuie să albată încredere în Belgrad, azi ca și ieri“.

Parastas pentru I. Moța și V. Marin

Poate, chiar, și în cea mai obscură suburbie din țara noastră, oamenii cari apreciază just valoarea jertfei celor doi eroi ai naționalismului creștin român, au ridicat parastase într-o odihnă veșnică a sufletelor lor și veșnica lor pomenire în biserica lui Hristos.

Un astfel de parastas a fost oficiat și în biserica mică din comuna Rostoci, din județul Arad, una dinre cele mai mici și săracuțe comune ale județului nostru, însă locuită de adevărați români creștini.

Parastasul a fost dat de locuitorul Căprariu Aurel, din aceea comună, împreună cu 70 lumânări, - jertfa Casei Domnului, pentru cruciații Ion Moța și Vasile Marin. La parastas au participat toți locuitorii comunei, iar oficierea serviciului divin într-o odihnă sufletelor celor doi eroi, a fost făcut de către părintele Fărcaș, care tot odată a evocat semnificația jertfei, pe altarul crucii, a celor doi români.

A. Jiva

Expoziția dela Paris - Participarea învățământului nostru industrial -

București, 11. -- D. dr. Ilie Purcaru director general al învățământului profesional și d. ing. inspector general Ion Sterian, au trimis d. ne lor directoare și d. lor directori ai școlilor secundare industriale următoarea scrisoare:

„Cunoașteți, atât din comunicările ce vi s'au făcut la timp cât și din numeroase informații ale presei, că Statul român va lua parte la expoziția internațională, care se va deschide în cursul lunii Mai viitor, la Paris.

În pavilionul monumental, a cărui construcție va fi terminată în curând, țara noastră va înfățișa, pentru documentarea întregii lumi, un material merit să învedereze pe de o parte progresele înfăptuite în decursul veacurilor și pe de alta să pună în lumină elementele caracteristice ale sufletului, vieții și civilizației românești.

Între instituțiile de stat, care pot aduce o contribuție mai de preț la această importantă manifestare națională a neamului nostru, învățământului industrial îi revine un rol de frunte. Căci felul de a fi al unui popor și măsura posibilităților lui viitoare se intrupează cu deosebire de formele tipice ale muncii de toate zilele.

Deacea credem necesar să apelăm din nou la priceperea, zelul și devotamentul d. voastră, amintindu-vă că termenul inaugurării pavilionului românesc dela expoziția din Paris se apropie și să vă rugăm să luați măsurile, pentru ca în atelierelor școlii ce conduceți să se urmeze cu stăruință și cu toată îngrijirea tehnică lucrarea obiectelor de artă industrială dintre cari comitetul organizator va alege la 1 Martie a. c. exemplarele cele mai isbutite și mai reprezentative.

Prin legiferarea din anul 1936, fostul învățământ profesional de băeți și de fete se găsește înaltat la treapta ce i se cuvenea de mult în ierarhia școlii românești. Pe lângă aceasta, chiar în momentele de față, autoritatea urmărește să-l înzestreze cu noi mijloace, care să-l pună în situația de a-și îndeplini și misiunea de naționalizare a meseriilor și mării industrii.

Avem convingerea că, la aceste dovezi de încredere și solitudinea a Statului, atât personalul didactic cât și elevii școlii de sub direcția d. voastră au vor-precgeta să răspundă printr'o muncă din cele mai încordate spre a dovedi, înlăuntrul țării și în afara granițelor ei, aptitudinile tehnice și artistice ale tineretului român și solidaritatea pregătirii ce el dobândește în învățământul nostru industrial“.

Prelungirea aplicării legii pentru lichidarea arrieratelor

București, 11. -- Legea pentru lichidarea arrieratelor expiră la 31 Martie 1937.

La Ministerul de finanțe s'a lucrat un proiect prin care dispozițiile acestei legi se vor prelunși pe încă 6 luni, adică până la 1 Octombrie 1937.

Trupurile lui Moța și Marin au ajuns în București

București, 11. -- Azi la orele 11:50 au sosit în gara de nord sicriile celor doi legionari: Dr. Ionel I. Moța și Dr. Vasile Marin, căzuți eroic în războiul civil din Spania. Ei au fost așteptați în gara de nord de o mare mulțime și un sobor de preoți care au oficiat în fața gării de nord un serviciu funebru.

Ordinea a fost menținută de membrii partidului „Totul pentru Țară“ îmbrăcați în uniforme. Dela gara de nord cortegiul funebru s'a îndreptat spre Biserica Ilie Gorgan.

Fraude de 20 milioane dinari în Jugo-Slavia

Belgrad, 11. -- Cincizeci de persoane dela administrația fondului afectat invalizilor de războiu au fost date în judecată, fiindcă și-au însușit suma de

20 de milioane dinari, incasate în contul unor invalizi care erau morți de multă vreme și cari, totuși, erau trecuți pe state ca fiind în viață.

Un interesant concurs de vitrine la Arad

El a fost organizat cu ocazia balului clubului A. M. E. F. A.

De câteva zile vitrinele principalelor magazine din Arad au suferit o radicală schimbare. Proprietarii le-au golit de tot ce a fost așezat cu atâta migăleală - din cele mai bune, mai frumoase sau mai originale mărfuri ale magazinului, cu cari căutau să atragă privirile trecătorilor, „clienții în spre“ - făcând loc unor produse cu totul în afără de sfera specialității lor. Dar la toate aceste vitrine se poate observa ceva comun: conțin arti-cole necesare sportului celui mai popular, foot-ball-ul. În afără de acestea, diferite trofee: cupe, plachete, fanioane și totul pe fond în două colorii cari se alternează invariabil: roșu și negru.

arădan, A. M. E. F. A., a cincea în clasamentul Divizei Naționale, seria A. Iar simpatia manifestată de comercianți, simultan, față de club, e datorită balului pe care-l organizează conducătorii A.M.E.F.A.-ei. pentru Sâmbătă, 13 Februarie.

Și astfel a luat ființă concursul de vitrine, căruia clubul A.M.E.F.A. i a acordat sprijinul său, înștiind 3 premii pentru cele mai frumoase trei vitrine și alte trei premii pentru aranjorii lor. Această - trebuie să recunoaștem - este o competiție destul de interesantă și suntem nerăbdători să știm care, dintre cel 25 de comercianți, vor lua premiul întâi..

Rep.